

בולעטין # 141 - סיון תשל"ד לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל

מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.

באר שבע, ארץ ישראל

העמק דבר על דברים פרק ג פסוק כא

(כא) ואת יהושע צויתי וגו'. לכאורה אך למותר הוא להזהיר ליהושע. שהרי הוא בעצמו אמר בשעת מרגלים ואתם אל תיראו את עם הארץ וגו'. גם אינו מדוקדק לשון בעת ההיא. מתי היתה השעה המיוחדת לאזהרה זו. אלא כמשגם כן דעיקר עסק של בני גד ובני ראובן לא לנחת ולרצון היה למשה. וגם יהושע ידע מזה שמסוכנים המה שני השבטים שיסורו מהר מעבודת ה'. עד שבהיותם נפטרים ממנו הזהיר אותם ביחוד כמשגם כן בס' יהושע כ"ב שאמר להם רק שמרו מאד לעשות את המצוה וגו' ובעשותם מזבח גדול למראה פחדו פחד ואמרו להם ואך אם טמאה ארץ אחוזתם וגו'. משום הכי בראותו כל זה נפל לבבו כמעט. שמעתה אינו דומה כמו אז בהיותם בקדש. אבל משה רבינו חיזק לב יהושע:

עיניך הרואות וגו'. ואי לא היה הרצון מתחלה כך. אל היה נכבש שתי הממלכות באופן כזה עד שהיו כובשים ארץ חמשה עממין אלא כך עלה ברצון ה' אע"ג שלבסוף יצא מזה קלקול. ומעתה מובן יפה דיוק בעת ההיא. היינו בעת חלוקת עה"י לבני גד ולבני ראובן:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)